

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 489/2025
12.03.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Радославе Мађаров и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Миодраг Рибарић и Дејан Јовановић, адвокати из ..., против тужене Музичке школе „Др Милоје Милојевић“ из Крагујевца, чији је пуномоћник Гордана Ђорђевић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1314/24 од 08.10.2024. године, у седници одржаној 12.03.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1314/24 од 08.10.2024. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1314/24 од 08.10.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П1 1058/23 од 05.03.2024. године, којом је одбијен предлог за враћање у пређашње стање туженог од 14.03.2024. године, поништено решење тужене број ... од 22.02.2021. године, као незаконито и тужена обавезана да тужиоцу накнади парничне трошкове од 280.125,00 динара. Одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Врховни суд је испитао правноснажну пресуду донету у другом степену, у смислу одредби чланова 441. и 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку доношења побијане пресуде, није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је, између осталих кандидата, био учесник расписаног конкурса тужене јавно објављеног 23.09.2020. године, за пријем у радни однос једног наставника ... на неодређено време. Конкурсна комисија туженог је решењем од 24.11.2020. године за ово радно место изабрала тужиоца, запосленог на одређено време од 15.11.2014. године. По приговору учесника конкурса ББ, ово решење је поништено. Ново решење о избору ББ од 01.02.2021. године, донела је Конкурсна комисија у другом саставу, а спорним решењем директора тужене од 22.02.2021. године одбијен је приговор тужиоца изјављен против тог решења. Првобитно донето решење од 24.11.2020. године директор тужене је поништио након што је извршен ванредни инспекцијски надзор 20.01.2021. године, те записнички констатовано да је конкурсна комисија од учесника конкурса тражила достављање доказа о просечној оцени и наградама, иако то није било означено у конкурсном. Из наведеног разлога, директор тужене именован је нове чланове Конкурсне комисије, која је новим решењем од 01.02.2021. године, изабрала кандидата ББ. Одлука не садржи разлоге због којих је други кандидат у поновљеном кругу оцењен као најуспешнији.

Са полазиштем на овако утврђене чињенице, нижестепени судови налазе да поступак одлучивања о пријему у радни однос на неодређено време на основу расписаног конкурса није спроведен у складу са одредбама члана 154. Закона о основама система образовања и васпитања („Службени гласник РС“ бр. 88/17 ... 6/20). Одредбе наведеног члана закона, а ни одредбе општег акта туженог не предвиђају могућност да директор, након што је по приговору учесника конкурса поништио прво решење о избору кандидата, измени чланове Комисије која је утврдила испуњеност услова за пријем у радни однос и сачинила листу кандидата који испуњавају услове за избор. Осим тога, спорно решење не садржи јасне разлоге због којих је у поновљеном поступку изабран други кандидат који је учествовао на конкурсном.

По оцени Врховног суда правилно су нижестепени судови применили материјално право када су усвојили постављени тужбени захтев.

Према члану 154. Закона о основама система образовања и васпитања („Службени гласник РС“ бр. 88/17 ... 6/20) пријем у радни однос на неодређено време врши се на основу конкурса, који расписује директор (став 1.); конкурс спроводи конкурсна комисија коју именује директор, комисија има три члана а обавезан члан комисије је секретар (став 3.); комисија утврђује испуњеност услова кандидата за пријем у радни однос из члана 139. тог закона (став 4.); конкурсна комисија сачињава листу кандидата који испуњавају услове за пријем у радни однос у року од 8 дана од пријема резултата психолошке оцене способности за рад са децом и ученицима (став 6.); конкурсна комисија обавља разговор са кандидатима и доноси решење о избору кандидата у року од 8 дана од обављеног разговора са кандидатима (став 7.); кандидат незадовољан решењем о избору може да поднесе жалбу директору у року од 8 дана од дана достављања решења из става 7. овог члана (став 8.); директор о жалби одлучује у року од 8 дана од дана подношења жалбе (став 9.); кандидат који је учествовао у

изборном поступку има право да под надзором овлашћеног лица у јавној служби прегледа сву конкурсну документацију у складу са законом (став 10.); решење из става 7. овог члана оглашава се на званичној интернет страни министарства, када постане коначно (став 12.).

У конкретном случају разјашњено је да је Конкурсна комисија, коју је именовано директор тужене након спроведеног поступка донела решење којим је изабрала тужиоца, а да је директор тужене након поништаја решења изабрао друге чланове комисије. Решење о избору другог кандидата у поновљеном поступку не садржи конкретизоване разлоге који лични и професионални квалитети изабраног кандидата у конкуренцији са другим учесницима конкурса – укупно четворо, чине најповољнијим за наставни рад са ученицима.

Из наведених разлога, не могу се прихватити наводи ревизије да законодавац не ограничава право послодавца да у радни однос прими сваког кандидата који испуњава формалне услове прописане конкурсом, пошто наведена материјално-правна регулатива не подразумева арбитражност. У ситуацији када је на расписани конкурс пријаве поднело више кандидата који испуњавају услове за избор, законита одлука о избору морала је да садржи проверљиве разлоге за закључак да је изабрани кандидат најуспешнији, на који начин се ограничава дискреционо право директора у избору наставног особља. Пошто побијана одлуке ове разлоге нема, правилно су нижестепени судови одлучили када су је поништили.

Наводи одговора на ревизију нису били потребни за доношења одлуке Врховног суда, па је одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка на основу одредби чланова 165. став 1. и 154. ЗПП.

Из изнетих разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић